

**SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN
ÖĞRENCİLERİN ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN CİNSİYETLERİNE
BÖLÜMLERİNE VE SINIF DÜZEYLERİNE GÖRE
KARŞILAŞTIRILMASI**

**COMPARISON OF SELF-CONFIDENCE LEVELS OF STUDENTS AT
THE FACULTY OF SPORT SCIENCES ACCORDING TO GENDER
DEPARTMENT AND GRADE LEVELS**

Gönderilen Tarih: 14/02/2020
Kabul Edilen Tarih: 02/10/2020

Fatma AĞBUĞA

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli, Türkiye
Orcid: 0000-0003-1955-1702

Kadir PEPE

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Burdur, Türkiye
Orcid: 0000-0002-3207-6726

Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Özgüven Düzeylerinin Cinsiyetlerine Bölümlerine ve Sınıf Düzeylerine Göre Karşılaştırılması

ÖZ

Bu araştırmada, Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilerin özgüven düzeylerinin cinsiyet, bölüm ve sınıf düzeylerine göre karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon, Spor Yöneticiliği, Antrenörlük Eğitimi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümleridir. Örneklem grubu ise bu bölümlerde okuyan tesadüfi örneklem yöntemiyle belirlenmiş 355 öğrenciden oluşmaktadır. Bu örneklem grubunun 156'sı kadın, 199'u erkektir. Araştırmada Akın'ın (2007)¹ geliştirmiş olduğu Özgüven Ölçeği kullanılmıştır. Örneklem grubu ile bire bir görüşülüp konu hakkında bilgi verildikten sonra ölçeği doldurmaları sağlanmıştır. Elde edilen veriler, istatistik işlem için SPSS 22 istatistik programı kullanılmıştır. İstatistik olarak frekans, Kolmogorov-Smirnov, Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis test H işlemleri yapılmıştır. Değişkenler arası farklılığın tespitinde .05 anlamlılık düzeyi referans alınmıştır. Araştırma kapsamında elde edilen veriler sonucunda, cinsiyetler, sınıf düzeyleri ve bölümler arasında istatistik olarak anlamlı bir fark bulunmadığını ($p>0,05$) söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Üniversite, bölüm, özgüven, spor

Comparison of Self-Confidence Levels of Students at the Faculty of Sport Sciences According to Gender Department and Grade Levels

ABSTRACT

In this study, it was aimed to compare the self-confidence levels of the students studying at the Faculty of Sport Sciences according to gender, department and grade levels. The population of the research is the departments of Recreation, Sports Management, Coaching Education, Physical Education and Sports Teaching in Pamukkale University. The sample group consisted of 355 students studying in these departments by random sampling method. Of this sample group, 156 were female and 199 were male. The data were obtained from the self-confidence scale developed by Akın (2007)¹ After a one-to-one interview with the sample group, they were informed about the subject and completed the scale. Obtained data were transferred to computer by using SPSS 22 statistical program for statistical process. Frequency, Kolmogorov-Smirnov, Mann-Whitney U and Kruskal Wallis H tests were performed. In determining the difference between variables .05 significance level was taken as reference. As a result of the data obtained within the scope of the research, we can say that there is no statistically significant difference between genders, class levels and departments ($p>0,05$).

Key Words: University, department, self-confidence, sports.

GİRİŞ

Günümüzde, bilimin ve teknolojinin hızla ilerlemesi, gerek bireysel gerekse toplumsal yaşantımızı, hayata karşı duruşumuzu, olaylara bakış açımızı ve bireyler arası etkileşimimizi de değiştirmektedir. Geline bu noktada, insan yaşantısı daha rahat, daha pratik olsa da bireylerin kendi ayakları üzerinde durma ve karşılaştığı problemlerin üstesinden gelme zorunluluğunu ve zorluğunu da beraberinde getirmektedir. Değişen günümüz şartlarında, bireyin psikolojik ve ruhsal açıdan sağlıklı olabilmesi, dengeli bir kişilik sergileyebilmesi, hayatına mutlu, huzurlu devam edebilmesi için içinde bulunduğu karmaşık durumdan kurtulabileceğine dair inancının güçlü olması gerekir. Bunun için gerekli olan gücü kendinde hissedebilmesi ve pozitif düşünme şeklini oluşturabilmesi bireyin özgüveniyle doğrudan ilişkilidir.

Öz-yeterlik (1977)² ve algılanan yeterlik (1982)³, (1984)⁴ olarak da adlandırılan özgüven "bireyin belli bir aktiviteyi başarılı biçimde yerine getireceğine yönelik inancı ve bireyin kendi yargı, yetenek, güç ve kararlarına güvenmesi" olarak tanımlanmıştır¹. Bunun yanında Ekinci'ye (2013)⁵ göre özgüven, bireyin çevresi ile olan ilişkileri, iletişimi ve yaşantılarının algılanış biçimlerine göre oluşan ve değişim gösteren bir süreç olup bireyin olumlu yaşantılara sahip olması, kendini yetenekleri doğrultusunda besleyebilmesi ve güçlü yanlarını başarılı bir kişi olma yolunda kullanabilmesi için önemli bir etkidir. Bir başka tanımda ise özgüven, bireyin kendisine yönelik iyi, olumlu duygular geliştirme sonucu kendini iyi hissetmesi olup bu iyi hissetme sonucunda kendisiyle ve çevresindeki kişilerle barışık olması demektir⁶. Özgüven kavramı, kişinin saldırgan davranışlar göstermemesi, kötü düşüncelere kapılmadan düşünce ya da isteklerini doğrudan aktarabilme, kendisini değerlendirdiğinde olumlu düşüncelere sahip olma, kendini değerli, yeterli, başarılı bulma; beklenmeyen olumsuz durumlar ve yetersizlikler karşısında kötü davranışlardan kaçınma, bir birey olarak kendisiyle barışık olma olarak açıklanmaktadır⁷.

Bireyin sıkça başarıya ulaşması onun özgüvenini artırması ve dolayısıyla başarıya daha hızlı ulaşması anlamına gelirken özgüven eksikliği bunun tam tersi olarak başarısızlığa neden olabilmektedir². Bununla birlikte; spor, bireylerin özgüvenini artırıcı çevresel bir imkan olarak ön plana çıkmaktadır. Arslan ve ark. (2011)⁸ tarafından yapılan araştırmada, spor yapanlar ile yapmayan ergenlerin özgüven seviyeleri karşılaştırıldığında spor yapanların daha istekli, azimli, atılgan, dengeli ve zor koşullara uyum sağlamalarının daha kolay olduğu belirlenmiştir. Öte yandan, yapılan araştırmalarda spor yapan kadın ve erkeklerin özgüven düzeylerine de bakılmıştır. Lirgg (1991)⁹ yaptığı araştırmada, kadınların fiziksel becerilerini erkeklere göre daha düşük düzeyde gördüklerini ve bu yüzden de daha az özgüven duyduklarını belirlemiştir.

Doğru (2017)¹⁰ ve Öztürk (2017)¹¹ çalışmalarında beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinde okuyan öğretmen adaylarının cinsiyet değişkeni ile özgüven düzeyleri arasında fark olmadığı bulgusuna ulaşmıştır. Literatürdeki ilgili çalışmalar incelendiğinde; Başoğlu, (2007)¹² Çelik, (2014)¹³ Karademir, (2015)¹⁴ Kutlu, (2001)¹⁵ Patır Erkek, (2016)¹⁶ Süpçeler, (2016)¹⁷ Türedi ve ark. (2013)¹⁸. Umutlu (2010)¹⁹ Üstüner ve ark. (2009)²⁰ yaptıkları çalışmalarda cinsiyet değişkeni ile ilgili bulgular paralellik göstermektedir.

Bireyin başarabileceği, maddi ve manevi anlamda kendi ayakları üzerinde durabileceği inancının güçlü olması yüksek özgüven, zayıf olması durumunda ise

düşük özgüven veya özgüven eksikliği söz konusudur. Bireyin özgüven seviyesi kalıtsal özelliklerin yanı sıra geçmiş yaşantısında ona sunulan imkanlar²¹ ve bu imkanlardan ne kadar yararlandığı ile ilgili olarak değişebilir. Bu anlamda, özellikle çocuklara sunulan sportif aktiviteler, özgüven attırma anlamında büyük önem kazanmaktadır. Bununla birlikte hem bilgiye dayalı üniversite sınavını hem de özel yetenek sınavını kazanarak üniversite yaşamına atılmak, sorumluluğu üzerine almak ve derslerde başarılı olmak da özgüveni artırıcı çevresel bir etmen sayılabilir. Özellikle, spor bilimleri fakülteleri öğrencilerin özgüven algılarının incelenmesi için en uygun eğitim ortamlarını teşkil etmektedir. Bununla birlikte, üniversite öğrencilerinin özgüven algısının yüksek olmasının ya da yükseltilmesinin öğretmenlik mesleğine hazırlanmada faydalı olacağı düşünülmektedir¹⁰. Ancak, literatüre bakıldığında üniversite öğrencilerinin özgüvenleri ve farklı fakültelerde ve bölümlerde okuyan bu öğrencilerin özgüvenlerini karşılaştıran araştırmaların eksikliği hissedilmektedir. Özellikle, sporun ve yükseköğrenimin birlikte bulunduğu bir ortam sağlayan spor bilimleri fakültesinde okuyan üniversite öğrencilerinin özgüvenini inceleyen araştırmaların daha çok yapılması büyük bir ihtiyaç olarak görülmektedir. Bu yüzden bu araştırmada, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin cinsiyet, sınıf seviyesi ve bölüm değişkenleri açısından özgüven düzeylerini karşılaştırmak amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Katılımcılar

Araştırmanın çalışma evrenini 2019-2020 Eğitim-Öğretim Yılı Güz döneminde Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon, Spor Yöneticiliği, Antrenörlük Eğitimi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümlerinde okuyan 1. 2. 3. ve 4. sınıf öğrencileri, örneklemini ise çalışma evreninden rastgele seçilen 355 (156'i kadın ve 199'erkek) öğrenci oluşturmaktadır. Veriler araştırmacı tarafından dersler esnasında yüz yüze görüşme metodu ile toplanmıştır.

Verilerin Toplanması

Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu ve Akın (2007)¹ tarafından geliştirilen ve 33 maddeden oluşan ve beş dereceli likert (1= Hiç bir zaman, 2= Nadiren, 3= Sık sık, 4= Genellikle, 5= Her zaman) şeklinde hazırlanan Öz-güven Envanteri kullanılmıştır. Öz-güven ölçeğinden 2,5 puanın altı düşük, 2,5 ile 3,5 arası orta, 3,5 ve üzeri ise yüksek düzeyde öz-güveni göstermektedir. Ölçeğin, 'iç-özgüven' ve 'dış özgüven' olmak üzere toplam 2 alt boyutu vardır. İç özgüven: 1, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 12, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 30, 32 numaralı maddelerden oluşmaktadır ve bireylerin kendilerine yönelik özgüvenleriyle ilgilidir. Dış özgüven maddeleri ise 2, 6, 8, 11, 13, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 29, 31, 33. maddeler olup bireylerin dış çevrelerine ve sosyal yaşamlarına yönelik özgüvenleriyle ilgilidir. Öz-güven Ölçeğinin iç tutarlılık güvenirlik katsayıları ölçeğin bütünü için ,83, iç öz-güven faktörü için ,83 ve dış özgüven faktörü için ,85 olarak bulunmuştur. Yapı geçerliği çalışmasında faktör yapısının yanında iç öz-güven ile dış öz-güven arasındaki ilişki de incelenmiş ve iki faktör arasındaki korelasyon katsayısının ,81 olduğu belirlenmiştir². Çalışmadan elde edilen veriler, cinsiyet, sınıf düzeyi ve bölümler arası özgüven düzeyleri ölçekten aldıkları puanlar çerçevesinde karşılaştırılmıştır.

Verilerin Analizi

Çalışmaya katılan bireyler hakkında tanımlayıcı bilgiler sağlamak amacıyla yapılan çalışmanın verileri SPSS 22 programında değerlendirilmiştir. İstatistik analize geçmeden önce verilerin normal dağılım gösterip göstermediği kontrol edilmiş ve Kolmogorov–Smirnov testi sonucunda verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. ($p=0,00$). Bu yüzden non-parametrik analizler kullanılmıştır. İstatistiksel analiz için frekans, Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis H test işlemleri yapılmıştır. Değişkenler arası farklılığın tespitinde 0,05 anlamlılık düzeyi referans alınmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Cinsiyetler arası açımlayıcı istatistik analizi sonucu

Değişken	Cinsiyet	N	X	Ss
İç Özgüven	Kadın	156	3,90	0,55
	Erkek	199	4,00	0,49
Dış Özgüven	Kadın	156	3,88	0,53
	Erkek	199	3,96	0,55
Toplam Özgüven	Kadın	156	3,89	0,51
	Erkek	199	3,98	0,48

Tablo 1 incelendiğinde; hem iç-özüven hem dış-özüven hem de toplam özüven ortalama puanları çok büyük bir fark olmamakla birlikte erkeklerde daha yüksek bulunmuştur.

Tablo 2. Bölümler arası açımlayıcı istatistik analizi sonucu

Değişken	Bölümler	N	X	Ss
İç Özgüven	Beden eğitimi	97	3,94	0,47
	Antrenörlük	74	3,87	0,59
	Rekreasyon	70	4,10	0,44
	Spor Yöneticiliği	114	3,96	0,53
Dış Özgüven	Beden eğitimi	97	3,87	0,52
	Antrenörlük	74	3,89	0,53
	Rekreasyon	70	4,06	0,50
	Spor Yöneticiliği	114	3,90	0,59
Toplam Özgüven	Beden eğitimi	97	3,91	0,45
	Antrenörlük	74	3,88	0,53
	Rekreasyon	70	4,08	0,43
	Spor Yöneticiliği	114	3,92	0,53

Tablo 2 incelendiğinde; bölümler arası iç-özüven, dış-özüven ve toplam özüven ortalama puanları en yüksek olan bölüm rekreasyon bölümüdür.

Tablo 3. Sınıflar arası açımlayıcı istatistik analizi sonucu

Değişken	Sınıflar	N	X	Ss
İç Özgüven	Birinci	117	4,01	0,51
	İkinci	82	3,93	0,54
	Üçüncü	95	3,89	0,52
	Dördüncü	61	4,00	0,50
Dış Özgüven	Birinci	117	3,94	0,56
	İkinci	82	3,92	0,53
	Üçüncü	95	3,88	0,56
	Dördüncü	61	3,97	0,50
Toplam Özgüven	Birinci	117	3,98	0,50
	İkinci	82	3,92	0,50
	Üçüncü	95	3,88	0,51
	Dördüncü	61	3,98	0,47

Tablo 3 incelendiğinde; sınıflar arası iç-özgüven ortalama puanları en yüksek olan sınıflar birinci ve dördüncü sınıflar; dış-özgüven ve toplam özgüvende ise sınıflar arası ortalamaları birbirlerine çok yakın olarak gözükmektedir.

Tablo 4. Cinsiyetler arası Mann-Whitney U istatistik analizi sonucu

Değişken	Cinsiyet	Sıra ort.	U	Z	p
İç Özgüven	Kadın	168,58	14052,5	-1,53	0,12
	Erkek	185,38			
Dış Özgüven	Kadın	168,61	14057	-1,53	0,12
	Erkek	185,36			
Toplam Özgüven	Kadın	167,54	13891	-1,70	0,09
	Erkek	186,20			

p<0,05

Cinsiyetler arasındaki özgüven farkını bulmak için non-parametrik testlerden Mann-Whitney U test analizi yapılmıştır. Cinsiyetler arası analiz sonuçları Tablo 4'te yer almaktadır: İç-özgüven, dış-özgüven ve toplam özgüvenleri arasında istatistiki olarak anlamlı bir sonuç bulunmamıştır (p>0,05).

Tablo 5. Bölümler arası Kruskal Wallis H analizi sonucu

Değişken	Sınıflar	Sıra ort.	χ^2	p
İç Özgüven	Beden eğitimi	172,26	7,426	0,06
	Antrenörlük	163,90		
	Rekreasyon	206,9		
	Spor Yöneticiliği	174,28		
Dış Özgüven	Beden eğitimi	170,46	5,368	0,14
	Antrenörlük	168,50		
	Rekreasyon	202,91		
	Spor Yöneticiliği	175,29		
Toplam Özgüven	Beden eğitimi	170,64	7,711	0,06
	Antrenörlük	163,64		
	Rekreasyon	207,28		
	Spor Yöneticiliği	175,61		

Bölümler arası ve sınıflar arası anlamlılık testlerine bakmak için Kruskal Wallis testleri yapılmıştır. Tablo 5'te görüldüğü gibi Rekreasyon bölümü öğrencileri lehine bölümler

arası öz-güven düzeylerinde farklılık tespit edilmiş ancak bu farklılık istatistik olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$).

Tablo 6. Sınıflar arası Kruskal Wallis H analizi sonucu

Değişken	Sınıflar	Sıra ort.	χ^2	p
İç Özgüven	Birinci	190,06	4,193	0,24
	İkinci	170,90		
	Üçüncü	163,95		
	Dördüncü	186,29		
Dış Özgüven	Birinci	180,93	,793	0,85
	İkinci	176,01		
	Üçüncü	171,56		
	Dördüncü	185,09		
Toplam Özgüven	Birinci	185,72	2,474	0,48
	İkinci	171,44		
	Üçüncü	167,88		
	Dördüncü	187,76		

Tablo 6'da görüldüğü gibi sınıflar arası öz-güven analiz sonucunda da istatistik olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

TARTIŞMA

Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin cinsiyet, sınıf düzeyi ve bölüm değişkenleri açısından özgüven düzeylerini karşılaştırmaktır. Yapılan istatistik analizi sonucunda gerek cinsiyet gerek sınıflar ve gerekse bölümler arası öz-güven ortalamalarının yüksek seviyede olduğu belirlenmiştir (Tablo 1, Tablo 2 ve Tablo 3). Katılımcılara doldurmaları için verilen 5'li likert tipindeki öz-güven envanterinde, hem kadın hem de erkek öğrencilerin özgüven ortalamaları 4'e yakın bulunmuştur. Bunun sebebi olarak sporun, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinde özgüveni artırdığı düşünülebilir. Bu sonuç, Doğru (2017)¹⁰ tarafından yapılan çalışmada elde edilen beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin özgüven ölçeğinden elde ettikleri puanın ortalama 3,5 ve üzerinde olduğu, dolayısı ile kendilerini yüksek derecede özgüvenli algıladıkları bulgusu ile benzerlik göstermektedir. Bu çalışmada her ne kadar diğer farklı fakültelerdeki spor yapmayan üniversite öğrencilerinin özgüven seviyelerine bakılmadıysa da çıkan bu sonuçlardan sporun bireylere olumlu etkisi olduğu söylenebilir.

Cinsiyetler arası özgüven seviyeleri karşılaştırıldığında kadın ve erkek spor bilimleri fakültesi öğrencileri arasında istatistik olarak anlamlı bir farklılık görülmemiştir ($p>0,05$). Ancak toplam ortalama özgüven puanlarının yüksek olduğu görülmüştür. Bu yüzden öğrencilerin özgüvenlerinin yüksek olduğunu söyleyebiliriz (Tablo 4). Bu sonuç, Doğru (2017)¹⁰ ve Öztürk (2017)¹¹ tarafından yapılan çalışmalarda elde edilen bulgular ile benzerlik göstermekte olup araştırmacılar, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinde okuyan öğretmen adaylarının cinsiyet değişkeni ile özgüven arasında fark olmadığını tespit etmişlerdir. Bu araştırma bulgusu Başoğlu, (2007)¹² Çelik, (2014)¹³ Karademir, (2015)¹⁴ Türedi ve ark. (2013)¹⁸ ve Umutlu'nun ve ark. (2010)¹⁹ araştırma bulguları ile örtüşmektedir.

Spor bilimleri fakültesinde yer alan bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin özgüven seviyeleri arasında da istatistiksel anlamda bir farklılık belirlenmemiştir (Tablo 5). Bu

konuda geçmişte yapılan bir araştırmaya rastlanmamıştır. Ancak beden eğitimi ve spor öğretmenleri, antrenörler ve spor yöneticilerinin özgüven seviyelerinin araştırıldığı çalışmalar mevcuttur^{22,23}. Atılgan'ın (2018b)²³ araştırma sonuçlarına göre ise spor yöneticilerinin öz-güven ölçeğinin geneli ve alt boyutları olan iç-özgüven ve dış-özgüven düzeylerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlar yapılan araştırmayı destekler niteliktedir.

Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sınıflar arası öz-güven seviyeleri arasında istatistik olarak anlamlı bir fark yoktur (Tablo 6). Bu alanda yapılan az sayıda çalışma bulguları ile bu araştırma bulgusu benzerlik göstermektedir. Doğru, (2017)¹⁰ Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Bölümü öğrencilerinin özgüven, özyeterlik düzeyleri arasındaki ilişkileri değerlendirmiş ve sınıf düzeyleri arasında ne özgüven ne de özyeterlik puanları arasında fark bulmuştur.

Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre cinsiyet, sınıflar ve bölümler arasında öğrencilerin özgüven düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olmadığı görülmüştür. Cinsiyet, bölüm ve sınıflara göre verilen cevapların ortalama puanlarına bakıldığında genel olarak yüksek olduğu bu nedenle de katılımcıların özgüvenlerinin yüksek olduğunu söyleyebiliriz. Bu bulgular spor bilimleri fakültesinde eğitim ve sporun iç içe olması sebebiyle bu fakültede okuyan öğrencilerin özgüven düzeylerinin yüksek olduğunu doğrulamaktadır.

ÖNERİLER

Öğrencilerde özgüvenin artırılması amacıyla, öğrencilerin gerek sporcu gerekse spor organizasyonlarında gönüllü olarak daha aktif görev almaları sağlanabilir. Programda yer alan derslerin öğrenci merkezli işlenmesi özgüveni artırmada etkili olabilir. Öğretim elemanları derslerin içeriğine uygun olarak öğrencilerin özgüvenlerini artırıcı davranış biçimleri geliştirebilir. Gelecekte yapılacak araştırmalar özgüven ortalamalarının nedenini spor yapmaktan mı yoksa başka bir nedenden mi kaynaklandığını farklı fakültelerde öğrenim gören öğrencilerle ya da düzenli spor yapan/yapmayan bireyleri karşılaştırma yoluyla bulabilir.

KAYNAKLAR

1. Akın A. (2007). Öz-güven ölçeği'nin geliştirilmesi ve psikometrik özellikleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 7(2), 167-176.
2. Bandura A. (1977). Self-efficacy: Toward an unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*. 84(2), 191-215.
3. Harter S. (1982). The perceived competence scale for children. *Child Development*. 53(1), 87-97.
4. Nicholls JG. (1984). Achievement motivation: Conceptions of ability, subjective experience, task choice and experience. *Psychological Review*. 91(3), 328-346.
5. Ekinci H. (2013). Müzik öğretmeni adaylarının solo sahne performansına ilişkin özgüven algılarının bazı değişkenler bakımından incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*. 2(2), 52-64.
6. Akagündüz N. (2006). İnsan yaşamında özgüven kavramı. İstanbul: Ümraniye Rehberlik ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü Yayınları.
7. Kasatura İ. (1998). Özgüven ve kişilik. İstanbul: Evrim Yayınları.

8. Arslan C., Güllü, M., Tural V. (2011). Spor yapan ve yapmayan ilköğretim öğrencilerinin depresyon durumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 5(2), 120-132.
9. Lirgg CD. (1991). Gender differences in self-confidence in physical activity: A meta- analysis of recent studies. *Journal of Sport & Exercise Psychology*. 13(3), 294-310.
10. Doğru Z. (2017). Beden eğitimi ve spor eğitimi bölümü öğrencilerinin özgüven ve özyeterlik algıları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Araştırmaları Dergisi*. 9(1), 13-23.
11. Öztürk N. (2017). Üniversite öğrencilerinin algıladıkları aile iklimi ve anne-babaya bağlanma biçimleri ile özgüven düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *The Journal of International Lingual Social and Educational Sciences*. 3(1), 9-22.
12. Başoğlu ST. (2007). Sınav kaygısı ile özgüven arasındaki ilişkinin erinlik döneminde incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
13. Çelik İ. (2014). Ortaokul öğrencilerinin özgüven düzeyinin bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi: Afyonkarahisar örneği. Yüksek Lisans Tezi, Türk Hava Kurumu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
14. Karademir N. (2015). Fen edebiyat fakültesi coğrafya bölümü öğrencilerinin özgüven algıları. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 12(2), 53-77.
15. Kutlu EB. (2001). İzcilik etkinliklerine katılan ve katılmayan öğrencilerin özgüven düzeylerinin karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
16. Patır Erkek N. (2016). Yatılı ve gündüzlü eğitim alan ortaöğretim öğrencilerinin şiddet eğilimleri ile özgüvenleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
17. Süpçeler B. (2016). Ergenlik döneminde algılanan sosyal destek ile yaşam doyumu ve özgüven ilişkisi. Yüksek Lisans Tezi, Yakın Doğu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Lefkoşe.
18. Türedi E., Miman M., Sarı İ., Bekiroğulları Z. (2013). Assessment of self-efficacy levels of Toros University students. *Journal of Human Sciences*. 10(2), 462-466.
19. Umutlu Ç. (2010). Çocuk dostu okul projesi kapsamında olan ve olmayan ilköğretim okulu öğrencilerinin öz güvenleri ile zorbalık eğilimlerinin incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
20. Üstüner M., Demirtaş H., Cömert M., Özer N. (2009). Ortaöğretim öğretmenlerinin özyeterlik algıları. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 9(17), 1-16.
21. Eccles JS. (2005). Studying the development of learning and task motivation. *Learning and Instruction*. 15(2), 161-171.
22. Atılğan D. (2018). Beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörlerin özgüven düzeyleri ile karar verme stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri*. 20(4), 8-22.
23. Atılğan D. (2018). Spor yönetiminde görev alan yöneticilerde kriz yönetimi, karar verme ve özgüven beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Konya.